

[Lowzow.]

lang tid, og vi kan jo se, med hvilken procentdel det går ind i det totale budget i vores lands økonomi, og samtidig har vi de økonomiske undersøgelser, der viser, at det vil være en stor fordel at få denne bro.

Vi kan heller ikke løsrive os fra tanken om, at der er en naturlig forbindelse mellem H-H-linjen, som vi er gået ind for, og denne forbindelse. Det er naturligt, at man kan sende internationale tog igennem, især tungere transporter, og vores egen industrieksport til begge sider, men vi mener, at Store Bælt også er et indenrigsk spørgsmål, så sandelig helt og fuldt et indenrigsk spørgsmål om at få knyttet riget sammen, således at der ikke bliver en stor forskel på, om man bor på den ene side af Store Bælt eller den anden side af Store Bælt, således at vi får en naturlig forbindelse for vores containerhavne, for vores industri og handel internt i riget i stedet for, at vi får forbindelsen ned til Hamburg, som er meget enkel, simpel og hurtig, hvis der ikke bliver lavet noget på Store Bælt.

Endelig er vi desværre ikke så optimistiske vedrørende situationen på arbejdsmarkedet, og derfor må vi sige: et anlægsarbejde som dette, når man ellers taler om bare at sende folk i arbejdsløshed og betale arbejdsløshedspenge i stedet for at sætte dem i arbejde, må være ganske naturligt også ud fra en økonomisk disposition. Derfor må vi gå ind for, at folketinget nu gør sig færdig med beslutningsprocessen. Jeg vil endda sige, at for os er det måske ikke det vigtigste, at man følger vores tankegang, selv om jeg tror, resultatet bliver, at vi får denne bro; det vigtigste er, at folketingspolitikkerne nu tager sig sammen og tør tage en beslutning i stedet for at blive ved med at sikre sig og sikre sig ved at skubbe det ud, så de i hvert fald ikke har bundet sig til noget, som de kan risikere at få skældud for bagefter.

Vi står fast på, at vi foretrækker den beslutning, der er taget. Vi afviser en tunnelforbindelse med jernbanetunnel, og hvis der er noget teknisk, der giver os problemer, sådan at vores beslutning bliver absolut umulig, er vi helt sikre på, at den alternative løsning, vi så kunne tænke os, er den af de radikale fremsatte.

Kurt Brauer (SF):

Jeg har måske lidt mindre travlt end den foregående ordfører, men til gengæld kan jeg love, at jeg skal have travlt med mit indlæg her. Vi var i århundreder et land af bønder med bønders sunde eftertænkksomhed og uvilje mod forjagethed også i beslutningsprocesserne, og det er vel nok et karaktertræk, der stadig præger de danske. Svenskerne er ikke dannet af de samme naturgivne omstændigheder som vi, og vi bærer vist alle på en lille nagende orm af misundelse mod vor herlige søsternation for den korte afstand, de har mellem tanke, beslutning og handling. Vi plejer ganske vist at kalde denne misundelse for beundring, men alligevel — jeg tør slet ikke tænke tanken til ende om, hvad der ville være sket, hvis vi havde kombineret broderfolkets effektivitet med vores egen sindighed i tanke. Det første, der springer i øjnene, er i hvert fald Slotsholmen som en landsbyudgave af New Yorks Manhattan, og det lover ikke godt. Resten af København ville være beton. Søerne ville være fyldt op, men jeg har slet ikke mod til at afslutte denne tankegang.

Jeg siger bare dette for at dæmme lidt op for den masochistiske tendens, der også er kommet til udtryk her i dag om, hvor meget — og for længe — vi har talt om fast forbindelse over Store Bælt uden at gøre noget. Åremålet 25 har været nævnt, men når det nævnes, må det vist være ret og billighed at erindre om, at der snakkedes og grubledes i langt længere tid, da dansken skulle sætte over Storstrømmen og Lille Bælt, uden at vi i dag synes, at der skete ubodelig skade ved den lejlighed.

Om vi nu skal sige stop for grubleriet og se at komme i gang med en beslutning, så vi senere kan handle, det giver regeringen os lejlighed til, og det giver fru Elsebeth Kock-Petersen og hr. Bilgrav-Nielsen os lejlighed til at tage stilling til i den allernærmeste tid.

Vi vil benytte det udvalgsarbejde, der skal i gang, til at afsøge horisonten og til i vores parti og blandt befolkningsinteresserede at udfinde partiets endelige stilling til de enkelte spørgsmål, som rejser sig, når debatten falder på fast forbindelse over Store Bælt.